І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 112. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 15-го ЧЕРВНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 15, 1972 No. 112. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Середа, 14-го червня 1972 р.

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА ВИРІШИВ БІЛЬШІСТЮ 6-ти голосів проти 3-ох, що приватні клюби мають право впускати до себе, або не впускати негрів — у іншому випадку це було б порушенням прав приватних клюбів.

ОКРЕМА КОМІСІЯ ДОСЛІДИЛА, що тільки дуже мала кількість покупців у різних крамницях цікавляться вивішеними на стінах „цінниками". Такі „цінники" мають бути вивішені в кожній крамниці, як того вимагає закон.

У ТАЛКОТВІЛЛІ, Н. Й., ПОМЕР ЕДМУНД ВІЛСОН, якого вважали літературним енциклопедистом. Він прожив 77 років, написав багато віршів, оповідань, романів, критичних есеїв. Був одним із найбільших ерудитів, належав до інтелектуальної еліти Америки, часто писав до „Ню Йорк Таймсу".

ЗАСТРАЙКУВАЛА ОХОРОНА БУДИНКУ щоденника „Дейлі Ньюз" у Ню Йорку. Хоча шофери там не страйкують, однак вони із солідарности з страйкарями, відмовились переходити лінію пікетувальників, і таким чином „Дейлі Ньюз" може скоро припинити вихід, бо не буде паперу. Вже вийшли два числа у зменшеному розмірі, а всього запасу паперу є лише до четверга.

ПРАВИБОРИ В НЮ ЙОРКУ ВІДБУДУТЬСЯ 20-го червня, що припадає на вівторок. Після зміни виборчої карти міста, у 22-му дистрикті на Бронксі є два демократичні кандидати: конгресмен Дж. Бінгем і конгресмен Дж. Шоер. Обоє вони голосували за різні демократичні реформи, обоє енергійні й ділові, отже виборцям дійсно доведеться задуматись, кому з них віддати голос. У 20-му дистрикті на Мангеттені змагаються між собою два кандидати: конгресмен В. Райєн, який має вже 10-літню практику, і ексцентрична, але дуже енергійна конгресвумен Белла Абцуґ — прихильниця жіночої рівноправности й критик війни у В'єтнамі.

ЗНАВЦІ ПРИПУСКАЮТЬ, ЩО СЕНАТОР ДЖОРДЖ МЕКҐОВЕРН матиме за собою на наступній республіканській Конвенції щонайменше 1 400 делегатів. Тоді йому не вистачало б яких 150 голосів, щоб дістати в першому голосуванні номінацію на офіційного кандидата на президентські вибори від Демократичної партії. Інші кандидати - демократи мають за собою значно менше делегатів.

У РАЙОНІ НА КВІНСІ В НЮ ЙОРКУ минулого тижня відбулась кампанія насаджування молодих дерев. Але через кілька днів уночі туди під'їхало авто, з нього вийшли двоє, витягли з землі високе сливове дерево і повезли геть. Тепер місцева молодь вночі пильнує, щоб тих дерев не розкрадали.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ РАЙЯН ПРИСУДИВ відомому негритянському діячеві в Ню Йорку Гюлен Джекові три місяці тюрми і чималу грошеву кару за те, що він зловживав своїм становищем, вимагаючи хабарів від власників крамниць. Г. Джек є членом стейтової Леґіслятури. У 1960 році його вже раз судили за подібні злочини. Разом із цим діячем, засуджено тепер і представника професійної спілки продавців Обертона, його брата й кількох інших, які „співпрацювали" з Г. Джеком.

У МЕХІКО ВІДЗНАЧИЛИ 250-ЛІТТЯ ГАЗЕТИ „Гасета де Мехіко". Вона була першим часописом у тій країні. Уряд Мехіко вшанував річницю випуском окремої поштової марки.

ПРИЗНАЧЕНИЙ З ЛОНДОНУ ПРЕМ'ЄР ПІВНІЧНОЇ ІРЛЯНДІЇ ВІЛЛІЯМ ВАЙТЛО ЗАПЕВНИВ тамошніх протестантів, що безосновним є їхній острах, наче б Британія „запродала" їх інтереси ірляндським католикам. Водночас він визнав за річ недопускальну, щоб католики й протестанти оточували свої дільниці у містах барикадами й творили міста в містах та спинювали комунікацію. Він заповів, що з Британії прибуде підкріплення для 14.500 вояків, які перебувають в Північній Ірляндії: пришлють дальших 400-600 вояків.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД ВИСЛАВ обіжну ноту до 17-ох міжнародних летунських компаній, що їх літаки відбувають лети до Ізраїлю, щоб вони переводили сувору контролю пасажирів і їхніх клунків для протидіяння потенціяльним скоплювачам літаків. Водночас ізраїльський уряд створив окрему комісію, яка має стежити, чи закордонні летунські компанії завели задовільні охоронні заходи проти можливих терористичних атак. Ізраїль обурений, що три японські терористи могли перевести жахливий атентат на летовищі під Тель Авівом тільки тому, що у Відні, де вони всіли до літака, не перевели ніякої ревізії їхніх клунків: вони вийняли з них скоростріли й обстрілялн новоприбулих тим самим літаком та інших, що були у ждальні.

НА ЛЕТОВИЩІ ПІД МОСКВОЮ АРЕШТУВАЛИ 27-річного совєтського громадянина, жида Габрієля Шапіро, в кілька хвилин після того, як він попрощав свою дружину Джуді Зільвер, з якою в той сам день повінчався в московській синаґозі: вона прибула до Москви, як американська туристка і відлетіла назад до Америки, щоб вернутися до СССР на 16 серпня ц. р., коли-то має відбутися їх цивільне вінчання. Шапіра арештували за неявлення до рекрутаційної комісії. Раніше відмовили йому виїзд до Ізраїлю.

ГЕНРІ КІССІНДЖЕР ЗАКІНЧИВ свої триденні відвідини в Японії, передавши перед своїм від'їздом японському імператорові Гірогіто запрошення від президента Ніксона прибути з відвідинами до Америки. Кіссінджер заявив журналістам, що ЗСА не передбачують, щоб Японія анґажувалась у будь-яку війну на чужій території на Далекому Сході, зате вона мусить бути достаточно сильною, щоб могла сама оборонити себе, стоючи під „атомовою парасолею" Америки.

40 АФРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ ПЕРЕВОДЯТЬ конференцію у Рабаті, столиці Марокка, зайнявши там одностайне становище проти панування білих у кольорових державах Африки. Йдеться про Південно - Африканський Союз і Родезію, де незначні білі меншини мають всю владу над великою більшістю чорних автохтонів.

ЧИСЛО АМЕРИКАНСЬКОГО ВІЙСЬКА У В'ЄТНАМІ ЗМЕНШИЛОСЬ до 61.900 вояків, але до того числа доходять круґло 40.000 летунів у Таї (Сіямі), 42.000 моряків на кораблях у Тонкінській затоці і 5.000 до 10.000 летунів, оперуючих з летовищ на острові Ґуамі. На 1 липня цього року число американських вояків у В'єтнамі має впасти до 49.000.

Президент закликає Конгрес до ратифікації договорів з Москвою

Вашингтон. — Президент Ричард М. Ніксон у вівторок 13 червня формально звернувся до Конгресу із закликом схвалити два підписані ним у Москві договори із Совєтським Союзом про обмеження стратегічної зброї та рівночасно із закликом схвалити фонди на таку зброю, що цими договорами не охоплена. В тому самому часі Білий Дім виконав обіцянку та опублікував документи, що відносяться до підписаних в Москві 18 домовлень між ЗСА і СССР, як також до „узгідненої інтерпретації" підписаних договорів та екзекутивних домовлень. В документ, що має 3,000 слів, включено також „однобічні заяви" ЗСА і СССР щодо неузгідненої інтерпретації деяких клявзуль договорів. З'єднані Стейти, наприклад, висловлюють стурбованість тим, що Совєтський Союз відмовився погодитись на виключення із зброєнь „важких ракет", що їх можна перевозити з місця на місце залізницею або вантажними автомобілями. Америка вважає, що коли б Совєти користувалися такою зброєю, то це було б порушенням договору. Совєти зі свого боку не погоджуються на інтерпретацію окреслених в договорі „важких ракет". В результаті, обидві сторони склали в цій справі свої окремі заяви. Таких розходжень в інтерпретації договорів є більше. Рівночасно із закликом апробувати підписані в Москві договори, президент Ніксон в однакових посланнях до Палати Репрезентантів і до Сенату закликає Конґрес апробувати нову програму зброєнь, достосовану до підписаних договорів, та схвалити на це відповідні фонди. В посланні сказано, що договори „не замикають усіх шляхів перегонів у стратегічному зброєнні" і Президент зокрема прохає Конґрес признати відповідні фонди на дальший розвиток протиракетної зброї.

Сенатська Комісія схвалила підвищити пенсійні та інші допомоги

Вашинґтон. — Сенатська Комісія в справах фінансів схвалила у вівторок 13 червня підвищити вплати на касу суспільного обезпечення (Social Security) з наступного року, що дасть можливість значно підвищити виплати пенсіонерам та інші форми допомоги. За цим законопроєктом буде підвищено пенсії старшим людям на 10 відсотків, буде поширений „Медікер" настільки, що покриватиме також видатки на найголовніші ліки; будуть підвищені допомоги для сліпих і скалічених людей тощо. На підставі цього ж закону багато з тих, які тепер користуються допомогою з „велфару", будуть змушені йти до праці, або ж вони втратять допомогу. У червні минулого року Палата Репрезентантів також схвалила відповідний законопроєкт, але він значно відмінний від схваленого тепер Сенатською Комісією. Припускають, що голосування в Сенаті в цій справі відбудеться не раніше, як у середині липня, після Демократичної Конвенції, на час якої Конґрес припиняє працю. У Сенаті немає однозгідности щодо законопроєкту: частина сенаторів є за тим, щоб не змушувати „велфарівців" іти до праці, а інша частина є за підвищенням суспільного обезпечення на 20%. Речник Уряду гостро скритикував цей законопроєкт, бо в ньому не враховано головного домагання Адміністрації — ґарантовану висоту прибутку для убогих, а саме ця ґарантія лежить в основі законопроєкту, схваленого Палатою Репрезентантів. Замість заґарантованого прибутку для потребуючих, за сенатським законопроєктом такі особи мусять бути забезпечені працею, якщо тільки вони до неї здатні, за виключенням матерів з дітьми до 6-ти років життя.

Стейти сподіються схвалення закону про приділення їм федеральних податків

Вашингтон. — Згідно з повідомленням, репрезентантам губернаторів поодиноких стейтів і міст пощастило переконати достаточну кількість законодавців у Конґресі для схвалення законопроєкту про приділ федеральних податків для стейтів. Згідно з цим законом, стейти мали б одержати з федеральних податків понад п'ять більйонів долярів, без точніших окреслень на які цілі ці фонди мають бути використані. Законопроєкт обмірковує тепер відповідна Палатна Комісія і сподіються, що він уже незабаром буде поставлений на голосування та що він буде схвалений. Цей законопроєкт дещо різниться від тих пропозицій, що їх видвигнув президент Ніксон, але загально вважається, що Уряд на це погодиться. Становище Сенату в цій справі ще сумнівне.

У Чикаґо відбудеться Крайова Конференція в справах Патріярхату УКЦ

Чикаґо. — Заходами Координаційного Комітету Українських Організацій Канади і ЗСА за здійснення Патріярхату Української Католицької Церкви, тут в Культурному Осередку парафії св. Володимира і Ольги при Вест Чикаґо евеню і Овклей булеварді відбудеться в суботу, 17-го червня цього року Крайова Конференція українських центральних організацій у ЗСА для обговорення сучасного положення помісної Української Католицької Церкви та встановлення Ради Українських Організацій ЗСА за Патріярхат Української Католицької Церкви. На нарадах буде обговорене сучасне становище УКЦеркви та потреба одностайної допомоги для Ієрархії під проводом Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого у стараннях за її самоуправне завершення. Буде схвалено Статут Ради, відбудеться вибір керівних органів Ради, будуть відповідні постанови. Другого дня, у неділю 18 червня, в залі катедри св. Миколая, буде зустріч представників центральних організацій з членами чикаґського Комітету громадської дії за Патріярхат УКЦерккви. Початок о 10-й г. ранку. У програмі буде відповідна інформація, експозе Ради Українських Організацій ЗСА за Патріярхат УКЦеркви і проголошення постанов Крайової Конференції. Центральні організації мають висилати по два своїх уповноважених представників з правом голосу. Лист - звернення підписали від імени Координаційного Комітету Українських Організацій Канади і ЗСА за здійснення Патріярхату Української Католицької Церкви д-р Ю. Городиловський, з. голови, М. Денисюк — секретар, інж. Р. Біґун і М. Панасюк, як координатори. Початок нарад у суботу 17 червня ц.р., о 2-ій год. по полудні.

Південні в'єтнамці віднесли великий успіх у битві за місто Анлок

Сайґон. — Велика колона південно-в'єтнамського війська скріпила гарнізон ворожим гарматнім вогнем цілком поруйнованого міста Анлок, що за нього велася битва від 7 квітня ц. р. Комуністи облягали Анлок з усіх сторін і дотепер ще шлях Сайґон - Анлок в деяких місцях перерваний. Але в минулий вівторок 13 червня весь день гелікоптери могли перевозити південно-в'єтнамських вояків на маленьке підміське летовище і під вечір привезено туди 1,500 вояків, які негайно почали очищувати передпілля. У самому Анлоку, куди пробралися невеликі групи комуністів, всіх їх винищено. Американські військові дорадники при тамошніх південно-в'єтнамських військових одиницях висловили велику радість і запевняли, що це вирішна перемога у затяжній і важкій битві за те місто. Втрати в людях і матеріялі по обох сторонах дуже великі. З одного південно-в'єтнамського куреня силою 300 вояків залишилося у боєздатному стані тільки 28 душ, 21-ша дивізія південних в'єтнамців, яка пробувала продертися наземним шляхом до Анлоку, мала 3,000 втрат убитими і раненими. Але ще більше втрат мав ворог: передпілля Анлоку засіяне поторощеними танками совєтського типу й тілами комуністів. Тисячі південно-в'єтнамських втікачів на першу вістку про перемогу — почали маршувати назад в сторону руїн їхнього міста. Деякі попалися під комуністичний вогонь.

Комісія закордонних справ Палати Репрезентантів схвалила політику президента Ніксона у В'єтнамі

Вашинґтон. — У вівторок 13 червня Комісія Палати Репрезентантів відкинула пропозицію демократів про негайне припинення війни у В'єтнамі і схвалила спонсоровану республіканцями резолюцію, в якій підтримується політику президента Ричарда Ніксона у В'єтнамі. Однак, висліди голосування виявили, що на довшу мету Уряд президента Р. Ніксона може мати в цьому питанні значні труднощі, бо „за" проголосували 19 членів Комісії, а „проти" — 18. Раніше Комісія закордонних справ Палати Репрезентантів майже одностайно виступала з підтримкою політики Уряду в Індокитаї, а тепер вже відчутні зміни, які можуть датися взнаки й під час голосування в Палаті Репрезентантів у кінці цього місяця. Керівник Комісії, конґресмен Томас Морґан із Пенсильвенії, раніше сам підтримував заходи Уряду, тепер же голосував за пропозицію демократів. Він сказав, що існують „найкращі шанси", що в Палаті Репрезентантів цю про-урядову резолюцію змодифікують, а може й узагалі відкинуть. Конґресмени-демократи в згаданій Комісії приготували резолюцію, в якій заклицкалось негайно припинити війну у В'єтнамі і вивести звідти до 1-го жовтня американські збройні сили, якщо Ганой звільнить усіх американських полонених. Але таку резолюцію відкинено більшістю тільки одного голосу і схвалено резолюцію, що її вніс республіканець Джон Буханан з Алабами — про поступове виведення американських військ із В'єтнаму після того, як буде заключений мир і будуть випущені американські полонені.

Ізраїль і Єгипет перевели летунський бій

Єрусалим. — Між ізраїльськими й єгипетськими літаками прийшло до зудару над східньою частиною Середземного моря, за 25 миль на північ від окупованого ізраїльцями Синайського півострова. За ізраїльським повідомленням, формація ізраїльських літаків, які переводили „звичайний стежний лет", зустріла з'єднання ворожих літаків, які наближувались до них у бойовому шику. Ізраїльці твердять, що збили два єгипетські літаки совєтського типу „МІГ-21" та що всі ізраїльські літаки вернулися до своїх баз. У противенстві до того твердження, єгипетський комунікат говорить про те, що єгипетські літаки збили два ізраїльські джети французького типу „Міраж" і що два інші пошкодили. Поцілені ізраїльські машини — твердять єгиптяни - впали в море. Це був перший зудар у повітрі між Ізраїлем і Єгиптом за останніх 22 місяці. Від червневої війни у 1967 році ізраїльці знищили 114 єгипетських літаків, а від 1970 року 70 літаків совєтського типу. Тон ізраїльського комунікату і негайні західні коментарі виключають, наче б той зудар з минулого вівтірка був започаткуванням нової війни. Все ж він знаменний тим, що дотепер ніодна з сторін не реаґувала на стежні лети другої сторони. Єгипетська преса твердить, що Ізраїль плянував перевести відплату за минулотижневий терористичний акт на летовищі під Тель Авівіом, але це ніби йому не вдалося.

Лібія признає, що вона постачає зброю екстремістам в Ірляндії і Америці

Бейрут, Ливан. — Прем'єр північно-африканської арабської держави Лібії, полковник Муамар ель-Квaддафі у промові з нагоди других роковин перебрання від Америки великої морсько-летунської бази у Вілусі одверто виявив, що Лібія постачає зброю і гроші північно-ірляндським „революціонерам", які поборюють Британію, та муринським екстремістам у З'єднаних Стейтах, які боряться проти „американської ароґанції" і „почуття вищости білих американців". Під час тієї його промови американський амбасадор Джозеф Палмер і британський амбасадор Пітер Тріпп демонстраційно вийшли з залі. Приявними на тій церемонії були президенти Уґанди, Альжиру й Судану та прем'єр Єгипту. Названий 29-тирічний прем'єр Лібії нахвалявся, що до кінця цього року арабський світ викине ізраїльські війська з усіх окупованих ними арабських земель, а Британію і Америку „революціонери" поборюватимуть на їхніх територіях. Муаммар ель Квaддарі признав теж, що Лібія активно допомагає „революціонерам" на Філліпінах.

УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО ПРОСЛАВЛЯЄТЬСЯ

Чикаґо. — Стараннями Лесі Дяченко-Кочман влаштована виставка Українського народного мистецтва при бібліотеці Нортістерн Ілліной Університеті в Чикаґо. Виставка продовжуватиметься протягом червня. Виставлені речі є переважно з приватної колекції пані Лесі.

Ще один литовський юнак спалив себе на знак протесту проти Москви

Москва. — Західні кореспонденти у Москві отримали вістку, що впродовж місяця вже другий летовський студент облив себе газоліною і згорів на знак протесту проти окупантського совєтського режиму. 14 травня ц. р. 20-тирічний Роман Калянта обілляв себе газоліною і запалив, при чому кричав: „Воля, воля, воля", „Воля для Литви!" У зв'язку з тією подією у днях 18 і 19 травня ц. р. відбулися на вулицях столиці Литви Кавнасу демонстрації, що їх розганяла поліція. Переведено тоді масові арештування — коло 300 арештованих звільнили, але ще коло 200 перебувають у в'язниці у Вильні. В перших днях червня ц. р. другий литовський юнак, покищо невідомо призвища і віку, перевів таке саме демонстраційне самогубство у містечку Варена на південь від Вильна. Він вийшов на дах 4-поверхового будинку, там обілляв себе газоліною, запалив і горіючи скочив на вулицю підносячи оклик на честь свободи Литви. Совєтська преса ту другу подію цілком промовчала. Поміж арештованими литовськими юнаками найбільше є студентів Технічного й Медичного Інститутів у Кавнасі. Литовські демонстранти пробували підкласти вогонь під деякі будинки у Кавнасі. Одну доморобну бомбу кинено проти будинку компартії у Кавнасі. Комуністичний часопис у Кавнасі, який старався здискредитувати Романа Калянту, як ніби несповна розуму наркомана, надрукував згодом листа від його матери, в якому вона висловлює жаль, що в отих заворушеннях потерпіли невинні люди.

Дальші зміни в „уряді" Української ССР

Київ. — Після несподіваного призначення першого секретаря ЦК комуністичної партії Української ССР Петра Шелеста на 9-го заступника Косиґіна у Москві, на місце Шелеста було призначено Володимира Щербицького, його ж обрано членом Президії Верховної Ради УССР, як „депутата" з Дніпропетровщини. Головою так зв. Ради міністрів УССР призначено Олександра Ляшка, 1915 року народження, члена комуністичної партії з 1942 року, Випускника Донецького індустрійного інституту, члена ЦК КПСС, а його першим заступником — Григорія Ващенка, нар. 1920 року в селянській родині, який довгий час був першим секретарем обласного комітету партії в Харкові. Головою так зв. Верховної Ради Української ССР призначено Михайла Білого, нар. 1922 р. в селянській сім'ї, завідував катедрою експериментальної фізики в Київському університеті, з 1970 року — ректор того університету, а його заступником призначено Василя Ремесла — нар. 1907 року в селянській родині, доктора сільсько-господарських наук, директора різних селекційно - дослідних станцій в Україні. Всі вони є членами комуністичної партії та відзначені різними орденами і медалями.

Суд у П'ятигорську на Кавказі присудив чотирьох до розстрілу

Київ. — Виїзна сесія Північнокавказької військової округи під керівництвом полковника М. Петрова розглядала справу обвинувачених у співпраці з гітлерівцями на Кавказі в 1942 році, 30 літ тому, нині старих людей: П. Пузака, В. Лозового, В. Новікова, Ф. Шиянова, яких присуджено до розстрілу, та А. Гриценка, І. Тита, П. Шевченка і ще трьох осіб, яких засуджено, за повідомленням московської „Правди" з 8 червня „на довгі роки позбавлення свободи". Їх обвинувачено в розстрілі совєтських громадян і в сприянні німцям-фашистам у поліційному підвідділі „Айзацкомандо — 12, СД". „Вони влаштовували нічні погроми і облави, схоплювали комуністів, комсомольців, совєтських активістів. Вони були причетними до знищення біля шести тисяч. Після війни злочинці поселилися в далеких глухих місцевостях СССР і прикидались чесними людьми", пише „Правда". „Органам КҐБ довелося пробити важку роботу, щоб розшукати й викрити зрадників". Робота органів КҐБ, що раніше звались НКВД, тривала рівно 30 років.

Українці на наукових конференціях у Монтреалі

(Д.С.). — Кожного року в місяцях травні й червні один із канадійських університетів запрошує групи науковців на конференції в різних ділянках гуманістики й соціяльних наук. Цього року господарем був МекҐільський університет, в приміщенні якого відбули свої зібрання члени різних наукових груп. Українська участь позначилася на праці таких товариств: Канадійської Асоціяції Славістів (КАС — доповіді проф. В. Буйняка з Саскатуну, Яр. Розумного й Яр. Рудницького з Вінніпеґу, О. Зуєвського з Едмонтону й ін.), Канадійської Асоціяції Порівняльного Культурознавства (доповіді проф. К. Біди з Оттави, Яр. Рудницького й О. Войценко з Вінніпеґу), Канадійської Історичної Асоціяції (доповідь проф. О. Ґеруса з Вінніпеґу) та Канадійського Інституту Назвознавства (виступи проф. Яр. Славутича з Едмонтону й Яр. Рудницького з Вінніпеґу). В організації поодиноких сесій прийняли участь проф. Р. Сербин (КАС), Яр Славутич (КІН), Яр. Рудницький, К. Біда й інші.

Міністер-українець в Саскачевані

Саскатун. — Саскачеванський прем'єр Блекней призначив трьох осіб до свого провінційного уряду, і між ними міністром „Ют консумерс" — 29-тирічного Е. Тхожевського, українця родом, з округи Гумболдт. Він народився й жив у Саскатуні, в околиці Вонда, вчителював у Гумболдті, у 1971 р. був вибраний послом від Нової демократичної партії, тепер призначений міністром. До федеральних виборів у провінції Саскачеван іменовано 36 кандидатів, між ними лише двох українців: з Ліберальної партії п-і д-р С. Потоцьку і з Нової демократичної партії В. Березовського з Принц Алберт.

ВИДАННЯ „ДЕРЕВ'ЯНА КУЛЬТУРА УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ"

Каміллус, Н. Й. — Газета „Лемківські Вісті" з червня ц. р. повідомила, що Організація Оборони Лемківщини, ООЛ, розпочала збирати фонди на видання альбому-книжки під наг. „Дерев'яна культура українських Карпат", головно старовинних українських церков,

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346. Jersey City, N.J. 07303

У підготові до нашого Конґресу

За неповних п'ять місяців, у першій половині жовтня цього року, відбудеться в Ню Йорку XI з черги Конґрес Українців в Америці, що вже сьогодні є темою розмов та міркувань і різних пропозицій. Статутова Комісія УККА розглядає проєкти на зміну статуту, ряд пропозицій в цій же справі зголосили репрезентанти професіоналістів, окрему резолюцію про „необхідність вдосконалення системи УККА та відмолодження його проводу" схвалив Головний Уряд Українського Народного Союзу на річних нарадах у травні ц. р. З розмов, листів, статтей та принагідних публічних виступів можна ствердити відрадне явище, що недалеким Конґресом Українців в в Америці громада цікавиться, його дебатує, до нього приготовляється.

З дотеперішніх виступів можна також ствердити майже однозгідність: усі бажають змін і їх пропонують. Коли мова про структуру УККА, то пропозиції цих змін ідуть головно по лінії зменшення впливів в УККА складових організацій та збільшення впливів індивідуальних платників Національного Датку через своїх репрезентантів. Пропозиції — в нашій опінії — не цілком щасливі, бо їх перетягнення й перебільшення може легко довести до повної зміни репрезентативного характеру УККА, як організації організацій, перетворивши її у ще одну організацію фізичних осіб. Проте, справа дискусійна, і перед Конґресом напевно про неї висловлять свою опінію прихильники одної й другої концепції.

Натомість своєрідною наглою справою в підготові до Конґресу є те, що в резолюції Головного Уряду УНС названо „відмолодженням проводу" УККА. Можна мати найкращий статут, можна мати найвищі ідеали, але все це буде мертве, як не буде людей, щоб статут і ідеали здійснювали. За останнє чверть сторіччя у проводі УККА були тільки відносно малі персональні зміни, і ще менші, якщо мати на увазі заанґажування людей з молодшої генерації. Можливо, що в минулому ще не було більшого вибору, бо наша молодь проявляла радше ізольовану від усієї громади активність. Але вже в останніх роках ми бачимо не тільки активних, але й кваліфікованих молодих людей, що надають своєрідного нового виміру нашому розвиткові, вносять нові ідеї і створюють нові форми. Було б помилкою, якби їхніх репрезентантів не включити вже в цьому році в провід нашої центральної репрезентації, УККА. Це мав на думці Головний Уряд УНС, схваливши резолюцію про „відмолодження", і це повинно бути одним із головних предметів нашої уваги.

Природа, бизнес і політика

Здавалося б, що така річ, як очищування повітря, поверхні землі й води не має нічого спільного з погонею за зисками чи, ще менше, з політикою. Але конференція в справі очищення довкілля, яка 5 червня ц. р. зібралась у Стокгольмі з участю кругло 1.200 делеґатів в 112 країн світу, у перших же днях своїх нарад заперечила такому поглядові. Вже у своїй привітальній промові в першому дні нарад шведський прем'єр Олоф Пальме заатакував Америку за В'єтнамську війну. З черги комуністичний Китай так далеко пішов в обвинувачуванні „імперіялістів" в усіх лихах світу, що вимагав відшкодування від них для малорозвинених країн. Однак, водночас він виступив проти пропозиції про заборону штучних ядрових вибухів, бо — мовляв — Китай не може відмовитися від здобуття власної ядрової зброї. Совєтський Союз і його сателіти бойкотують ту конференцію, а різні інші члени конференції використовують її знову для демагогічної пропаганди.

Очевидно, що представники великого промислу з високорозвинених країн світу виступають проти таких проєктів, які вимагали б більйонів, щоб заступити вугільний погін іншим погоном у важкому промислі, чи виелемінувати отруйливий газ із спалюваної в автомобілях газоліни. Очищення океанів вимагає припинити вливання в їх води відпадків з надокеанських підприємств. Але поруч із проблемою безпосереднього очищування природи пов'язана проблема перенаселення світу, отож питання плянування родин, загального добробуту, продукції харчів і розбудови мешкань. Це надзвичайно поширило рямці конференції й ускладнило можливість узгіднення запляновакої „Деклярації принципів". Комуністичний Китай застерігся, що треба ще раз перевірити їх. Можна сподіватися, що він захоче вписати туди пропаґандивні гасла.

Тому вірогідно буде дуже малий, якщо взагалі будь-який, позитивний вислід Стокгольмської конференції. Але добре сталося, що бодай започатковано призадуму над цими справами на міжнародній скалі, бо дальше занечищування природи погрожує загином усіх живих створінь, а тій катастрофі годі зарадити без спільних зусиль.

В. Ткач

ЧИ МОСКВА ЗНОВУ ОБДУРИЛА ЗАХІД?

Мир, мир, мир... Так пишуть, так говорять, аж захлинаючись від задоволення, всі прихильники т. зв. відпруження поміж Заходом і СССР. І справді, видається на перший погляд, що ці голоси оправдані. За них нібито говорить багато фактів в останніх кількох тижнях. Подорож през. Ніксона до Москви не була цілковито безплідною: договір поміж Бонном і Москвою ратифіковано і „сам" Громико приїхав до Бонну для виміни ратифікаційних грамот; в Берліні підписано домовлення поміж 4-ма державами в справі статусу цього міста; заповідаються візити до Бонну не тільки Косиґіна, але й Брежнєва; НАТО дає свою згоду на підготовчі конференції щодо скликання такої бажаної для Москви Европейської Конференції Безпеки; підготовляються торговельні договори з Москвою не тільки в Бонні, але й, як видається, у Вашинґтоні; покладаються надії на те, що Кремль „допоможе" закінчити війну у В'єтнамі. І т. д., і т. ін... Чи немає, справді, причин до того, щоб оптимістично задивлятися у майбутнє, коли йдеться про нову еру, в якій запанує мир та спокій поміж народами і, найголовніше, коли настане справжнє порозуміння поміж Заходом і Сходом?!

Правда, є ще пресові коментатори і політичні діячі, які зважуються говорити про справжні причини такого „миролюбного" наставлення Кремлю. Одна західньонімецька газета з 5 червня пише про це досить виразно: „Якби Громико був західнім державним мужем, який поняттям мир, відпруження, співпраця надає те саме значення, що й ми, то ми могли б легко прилучитися до ширеного тепер погляду, що настає зворот до ліпшого..."

Вже не раз різні західні коментатори обговорювали причини нинішньої „миролюбности" Москви. Не зайво про них ще раз згадати. Вони такі: Правне і політичне ствердження сучасного територіяльного „статус кво" в Европі; зменшення впливів і „присутности" ЗСА на европейському континенті; забезпечення европейського запілля на випадок некорисного для СССР розвитку подій в Азії; приспання чуйности держав і народів Заходу; користування із здобутків господарства і технології Заходу. Це все має в більшій чи меншій мірі забезпечити бажана Москві конференція безпеки.

Деякі західні коментатори виразно вказують на лихий стан совєтського господарства, як на причину нинішньої готовости Москви до відпруження і „співпраці" — головним чином у господарчій ділянці — з Заходом. Але що буде, коли Москва з допомогою американського і західньоевропейського потенціялу переборе свої труднощі і знову „стане на ноги"?!

Проте, на ще одну причину „миролюбности" Москви на Заході тепер не звертають уваги. Це — опозиційні, навіть можна без перебільшення сказати — революційні настрої серед народів і суспільства в СССР. Чи не є це дуже знаменним і вимовним фактом, що саме напередодні приїзду през. Ніксона до СССР в Литві вибухло справжнє повстання, яке було здушене совєтськими військовими частинами, що їх спішно перекинуто з Кавказу? І чи такі події не могли б вибухнути в будь-якій республіці Совєтського Союзу, якби в цей момент були вигляди на успіх такого революційного повстання?

Голосів остороги, як сказано, не бракує, але на них мало-хто звертає увагу в захопленні перспективами „заробити" на торгівлі з СССР. Так, наприклад, генеральний секретар НАТО Лунс перестерігав проти легковірности відносно намірів Кремлю і закликав держави-члени НАТО не йти на привабливу „взаємну редукцію" збройних сил в Европі, а, навпаки, збільшувати воєнний потенціял Заходу, бо лише в цьому випадку можна дати відсіч поновленим у майбутньому агресивним плянам СССР. Лунс сказав, що Західній Европі, якщо вона буде вірити миролюбним запевненням Москви, загрожує встановлення „пакс русіка", роблячи порівняння із стародавньою історією, коли панував „пакс романа", себто був мир, але всі народи мусіли коритися волі й диктатові стародавньої Римської імперії. Та чи дехто вже не примирився з думкою, що краще визнати більшу чи меншу гегемонію Москви, аніж ризикувати війною?..

Як видається, людина, яка сьогодні є пляновиком і конструктором різних політичних констеляцій у всесвітньому маштабі, дорадник през. Ніксона Кіссінджер, розуміє ризико всяких домовлень з Москвою. На пресовій конференції не деінде, як у Києві (чи не має це символічного значення?) Кіссінджер висловив припущення, що, може, миролюбне наставлення Москви „є тільки тактичним потягненням совєтського проводу з метою приспати вільний світ", але в такому випадку ЗСА, мовляв, будуть відповідно діяти.

Нам видається, що слова Кіссінджера є не припущенням, але гіркою дійсністю. Але — коли і як Захід мав би упевнитися, що сучасна політична лінія Москви це тільки „тактичне потягнення"? І якщо Захід до такого переконання прийде, чи не запізно буде „відповідно діяти"?!

Нам видається, що Кремль вирішив застосувати „тактику відпруження" протягом багатьох років. За той час держави Заходу можуть піти на „взаємну редукцію" збройних сил і, що найнебезпечніше, „морально" обез-

(Закінчення на стор. 3-ій)

І. Вовчук

КООПЕРАЦІЯ ЗАМІСТЬ КОНФРОНТАЦІЇ

(2)

Про політику часто говориться, що вона є „мистецтвом можливого". Для стратегів московського імперіялізму, які бачать історичну місію СССР в організації світової революції, політика повинна виконувати маячне завдання світової революції, достосовуючись до обставин.

Тижнів за два перед зустріччю з президентом Ніксоном московська преса перестала лаяти „американських імперіялістів", припинила вмовляння про приреченість капіталізму і заговорила про політичний реалізм, мовляв, „життя вимагає реалізму в політиці". А той реалізм витворився під впливом боязкости зговорення між ЗСА та Китаєм і завдяки економічним труднощам в країні на другому році брежнєвської п'ятирічки.

* * *

Лютневі відвідини Президентом ЗСА Китаю, переговори з його керівництвом викликали страх у Москві, що ЗСА і Китай домовилися в чомусь проти СССР. Боячись домовлення, московське керівництво не тільки не зареагувало рішуче проти замінування портів Північного В'єтнаму і посиленого бомбардування, а й прискорило закінчення переговорів про обмеження ядерної зброї.

Ще за Сталіна керівництво імперського комплексу — СССР поставило завдання догнати й випередити ЗСА у виробництві промислової і сільськогосподарської продукції на душу населення. За Хрущова визначили були й час, коли соціялістична економіка дожене і випередить економіку ЗСА. Турботи московського керівництва зрозумілі, бож за марксо - ленінською догматикою перемога соціялізму мислиться, як вищий ступінь у продукційних відносинах. „В найближче десятиліття (1961-1970) Радянський Союз, створюючи матеріяльно - технічну базу комунізму, випередить виробництвом продукції на душу населення наймогутнішу і найбагатшу країну капіталізму — ЗСА... значно піднесеться матеріяльний стан і культурно - технічний рівень працюючих, всім буде забезпечений матеріяльний добробут; всі колгоспи і радгоспи перетворяться у високовиробничі і високоприбуткові господарства, зникне важка фізична праця; СРСР стане країною найкоротшого робочого дня" (стенографічний звіт XXII з'їзду КПСС, т. 3, ст. 246).

Таке обіцяно було населенню. Проте, через 10 років гонитьби за американськими виробничими показниками економічні співвідносини майже не змінились. Національна продукція СССР у 1960 р. становила 303 мільярди долярів, а в ЗСА — 526 мільярдів, в 1971 році відповідно — 690 мільярдів в СССР і 1097 мільярдів у ЗСА. Це за офіційними даними.

Отже рівень національної продукції СССР в порівнянні з ЗСА майже не змінився і становить бл. 70 відс. Олександер Гольцев і Сергій Озеров, автори праці „Розподіл національного прибутку в СССР" (видано в самвидаві „Хроніка") на підставі аналізи показників Центрального Статистичного Управління СССР твердять інше. В своїй праці вони приходять до висновку, що національний прибуток (продукція) в СССР становить не 70 відс. від продукції ЗСА (за офіційними висновками), а 17-20 відс. А видатки на військові потреби з національної продукції в СССР становлять 41-51 відс., тоді, як в ЗСА військові видатки виносять біля 10 відс., а в інших країнах ще менше.

Відставання в розвитку економіки московського царства від американської економіки за десятиріччя не зменшилось, а зросло в поодиноких галузях, зокрема в сільському господарстві. Сільське господарство імперського соціялізму неспроможне забезпечити потреб населення своєю продукцією. Цього року в зв'язку із загибіллю озимих посівів московський уряд закуповує мільйони тонн збіжжя в ЗСА, Канаді та інших країнах вільної економіки в далеко більших розмірах, як було досі. Продуктивність праці в сільському господарстві СССР у 6-8 разів менша, як в ЗСА, а в промисловості — в 2-3 рази. Про це безугаву б'є на сполох преса, збільшення продуктивности вимагають, організують, змагаються, але толку мало. Одиниця, яку витворює система замість людини, найменше думає і турбується продуктивністю праці. Організатори імперського соціялізму, економічні підвалини якого побудовано на каторжній праці, безнадійно прорахувались.

В імперському комплексі СССР на 246 мільйонів населення в сільському господарстві постійно працює 82 мільйони. В ЗСА на 208 мільйонів населення в сільському господарстві працює 3,5 мільйона. Отже, один робітник в сільському господарстві імперського соціялізму не всилі забезпечити продукцією 8 людей, не говорячи про те, що кожного року на збирання врожаю мобілізується працездатне населення міст. В цьому році 20 травня постанову уряду і партії про мобілізаційні заходи вже опубліковано. В ЗСА один робітник на фармі повністю забезпечує 59 людей, а другу половину рільничої продукції країна експортує. За попереднім домовленням, ще перед зустріччю в Москві, ЗСА мали б постачати СССР зерно на протязі 10 років.

(Закінчення буде)

М. Лиж

ПОХІД ІЗ ПОРОЖНІМИ СКОВОРОДАМИ

Кореспондент провідного ліберального часопису „Ель Тіємпо", що виходить у Боготі, столиці Кольомбії, мав інтерв'ю із сенатором і генеральним секретарем чілійської комуністичної партії Карваляном. Кореспондент спитав Карваляна, як справа з нестачею харчових продуктів у Чіле, що між іншим проявилася походом 10.000 жінок із порожніми сковородами перед палацом президента Альєнде. Корвалян відповів, що цей похід повинен був радше зватися „походом повних шлунків", бо всі демонстрантки це були багаті жінки.

Цей похід передусім обурив нарід тому, що ті жінки не мають права демонструвати під символом порожніх сковорід: поза цим походом криється чужа рука.

Кореспондент спитав Корваляна, чи згідно з його словами годі говорити про якусь недостачу харчових продуктів у Чіле. Корвалян відповів, що Чіле має труднощі, але вони проминальні та й не є виною уряду. Правда, бракує м'яса, але це наслідок того, що тепер населення споживає його більше, а також наслідки саботажу власників рогатої худоби. Зате збільшилася годівля курей, передбачається також збільшення продукції рибних і вепрових виробів.

Економічної бльокади, як це було з Кубою, немає. Часи змінилися, не зважаючи на натиск ЗСА. Держави Латинської Америки не зривають взаємин із Чіле. Ця країна має якнайкращі зв'язки з Европою, Азією і соціялістичним бльоком. Чіле має дуже тісні зв'язки із Західньою Німеччиною та іншими капіталістичними країнами. Само собою вона не буде робити нічого такого, щоб обмежити торгівлю із ЗСА. Американські банки припинили кредит, але Чіле має кредити в інших країнах.

Економічне положення Чіле,—говорив далі Карвалян, —не є розпачливе, хоч державний департамент ЗСА заявив, що дні Альєнде пораховані, це марна надія. Уряд Чіле сильний. Велика більшість населення є проти того, щоб вводити будь-які зміни. Навіть християнські демократи не думають починати щонебудь такого, що причинилося б до упадку леґально вибраного уряду.

На слова кореспондента, що стабільність уряду стоїть у зв'язку із становищем армії і чи це становище армії змінилося б, якби положення погіршилося, Корвалян заявив, що чілійська армія завжди підтримувала леґально настановлений уряд. Він вірить, що й далі так буде.

На запит кореспондента, чи націоналізація компанії паперових виробів не загрожує свободі преси, Корвалян відповів, що уряд плянує взагалі знаціоналізувати всяку монопольну промисловість. Що уряд не думає обмежувати свободу преси, на це є доказ, що він запросив видавців часописів до участи в адміністрації паперового промислу. Уряд запропонував навіть створити свою власну паперову промисловість з урядовою допомогою.

На завваги кореспондента, що крайньо лівий відлам, члени якого не входять до уряду, заявляють, що він занадто повільний у своїх починаннях, Корвалян відповів, що немає основних різниць між урядом і крайньою лівицею. Ті групи опортуністичні і запевняють, що підтримують революцію, але постійно загрожують її успіхам. Тепер вони заохочують забирати сільську й міську посілість, як також дрібні промислові підприємства, яких уряд не думає націоналізувати. Наслідки цього такі, що власники невеличких фабрик виступають проти уряду, вважаючи, що уряд проти них.

Останні події в Чіле, зокрема постійний зріст опозиції, що причинилось до того, що всі 13 міністри зголосили свою резиґнацію, не потверджують „оптимістичних сподівань лідера чілійських комуністів.

ЗАКОННІСТЬ ПО-СОВЄТСЬКОМУ

Комуністична партія в СССР задає „курс, яким повинна йти країна", як про це сказав перший секретар ЦК КПСС Л. Брежнєв у 1970 році, а Прокуратура повинна слідкувати, щоб усі йшли тим „курсом". Хто ухиляється, той потрапляє під суд. Яка найголовніша тепер роля й завдання Прокуратури? — „Посилення охорони соціялістичної власности, боротьба з хабарництвом, з розкрадачами народного добра", інформують „Ізвєстія" з 26 травня. Але та газета вважає в 50-ліття створення „Совєтської Прокуратури", яке відзначається в Совєтському Союзі, що „Прокуратура все ще веде недостатньо сильно боротьбу проти злочинности, справи досліджуються занадто повільно, не завжди виявляють усіх злочинців. Одним із загрозливих проступків проти закону залишається у нас хуліґанство". У тій статті „На сторожі законности" сказано, що „партія і уряд приділюють велетенську увагу вихованню підростаючого покоління в дусі комуністичної моралі".

Розбіжність між словами і правдою видко навіть у тій статті, огляді діяльности Прокуратури в СССР: 50 р. комуністична партія приділює велетенську увагу вихованню поколінь „в дусі комуністичної моралі", а в прокуратурі СССР повні руки праці, хуліґанство поширюється, кількість вбивств і поранень зростає, розкрадання „народного майна", тобто державної власности — продовжується. Чому розкрадають „народну власність", тобто державну? — тому, що заробляють занадто мало. Чому збільшується кількість крадіжок, вломів, нападів на людей, побиття людей? — тому, що вихована без Бога й без ідеалів молодь нічим не стримується, хіба що страхом перед тюрмою.

Совєтська „законність" за різні грабунки й побиття засуджує на 2 - 3 роки тюрми, а за іншу думку, ніж підказує Москва — засуджує на довгі роки кацетів. На цьому прикладі найкраще видко, що означає правосуддя по-совєтському, а отже й совєтська прокуратура та судді, бо адвокати-захисники почувають себе так, ніби й вони — підсудні.

Лариса Д-чук

„ЧЕСТНОЄ СЛОВО" БОЛЬШЕВИКА-КОМУНІСТА

(2)

— Не вірте їм, матусю, не вірте! Кума Мокрина й заприсяглася, що сама чула, як казав Афонька на їхньому кутку, що великани всіх поїдять, тільки зостануться ті живими, що за ними підуть, що запишуться до них. Погибель приходить усьому нашому людові, спаси й охорони нас, Матінко Божа!

— Не журіться так, бабусю, нема в Росії людоїдів, то щось кума ваша наплутала. Поснідайте у нас, заспокойтесь та й не думайте про тих великанів, — запросила паніматка гостю до столу, звелівши Марійці насипати в мисочку сметани та покласти свіжих млинців.

Бабуня Крисачка трохи заспокоїлась та, поснідавши й спочивши, почимчикувала далі в мандри розносити цю сенсаційну новину про великанів-людоїдів.

Тим часом уже добре розвиднілось. Марійка, знудившись у хаті, вхопила відра й побігла по воду до колодязя, що був викопаний недалеко від церковного подвір'я.

Незабаром паніматка у вікні побачила, як дівчина прожогом бігла назад, розхлюпуючи з відер воду.

— Вже вони тут! Пропали ми всі! — зарепетувала вскочивши в кухню, Марійка.

— Хто вже тут? Чого ти така перелякана?

— Та ті ж, великани, про яких казали бабуся. Людоїди з одним оком... Сама бачила такого! Нахилилась я над цямриною, щоб цеберку витягти з колодязя, аж чую: „Зраствуйте, барышня!" Підняла я голову, та ледве не впала мертва з переляку. Такий височезний сидить на коні, одне око прискалив, а другого я й не бачила. Ну чисто такий, як баба Крисачка казали, одноокий людоїд. Я вхопила відра та чимдуж подалась у двір, а він регоче та свистить услід... От страшний, матусю, якби ви бачили, який страшний! І що ж...

Не встигла Марійка закінчити речення, як у хату звійшли дві медичні сестри (їх тоді звали сестрами милосердя), що харчувалися в родині священика.

Олена Петрівна, досвідчена вже сестра, років біля тридцяти, чоловік якої не повернувся з війни, та Ніночка, дев'ятнадцятилітня дівчина, що тільки закінчила медичну школу.

— Приїхав у село каральний загін червоної ґвардії, — тихо повідомила Олена Петрівна, зідхнувши. — І кого вони будуть карати?! Хіба люди вже й так не покарані війною?

Паніматчине серце стиснулося... Червоний каральний загін... Що приніс він у село, кого будуть карати, мордувати?..

Пішли сестри до їдальні, де на них чекало снідання. Скоро звідти почулася розмова, в якій взяв участь і о. Тимофій. Обговорювали страшні для селян події — прибуття червоного карального загону.

Господиня прислухалася до розмови в їдальні, а часом навідувалася в кухню подивитись, як господарює молоденька Марійка.

Знову загавкав Рябко, але цим разом голосно, люто, ніби намагаючись не пустити на подвір'я тих, кого собачий його інстинкт вважав господаревими ворогами.

Марійка підскочила до вікна.

— Це він! — несамовито зверескнула й прожогом вискочила з кухні, сама не знаючи куди бігти, щоб врятуватися від „людоїда", який наближався до дверей.

Незабаром в хату ввійшов високий червоноґвардієць у довгій шинелі. На його потилиці стримів кашкет з червоною стьожкою, а з-під нього висів довгий русявий чуб.

Господиня, як стояла біля печі, так і закам'яніла.

— Разрешітє представіться, Максім Безпощадний, начальнік карательного отряда, — галянтно дзенькнув острогами непроханий гість. — Ісполком пріслал нас к вам, чтоби ви нас хорошо кормілі. А ето мой помощнік Семьон Каневский, — показав на чорнявого кучерявого чоловічка, що визирав з-за його широкої спини. — Прошу любіть нас і жаловать!

— Ну, що ж, як прислали, то будемо вас годувати. Проходьте до їдальні, там уже снідають сестри милосердя, їх також прислала до нас влада, щоб харчувати. Зараз я напряжу яєшні...

— Та не жалійте яєць, бийте десяток або й більше! Ми голодні.

Безпощадний скинув на лаву шинелю й залишився в костюмі, пошитому з вишневого кольору вельвету. Як видно, матерію зідрав з буржуйської канапи. Поправив пасок і револьвер, що висів при боці, пригладив неслухняний чуб на голові і, виструнчившись, попрямував до їдальні. Скоро звідти почулося дзенькання острогів і голосна розмова.

Господиня почала готувати для несподіваних гостей сніданок, а до неї прилучилася й Марійка. Вона трохи заспокоїлась, бо роздивилася, що у прибулих було по два ока, як і у всіх людей. „То, певно, не ті людоїди, про яких говорила Крисачка", — подумала.

Робочий день поплив нібито своїм звичним руслом.

* * *

Люся, десятирічна дочка о. Тимофія, нудьгувала. Вона мала бути в Полтаві, в гімназії, але шеститижнева карантина після кору прив'язала її в селі.

Хоч дорослі нарікали на короткі осінні дні, для дівчинки вони були дуже довгими, тяглися безконечно. Туманні, темні, сумні... З-за дощу не вийдеш надвір, побігати наввипередки з вірним приятелем Рябком, треба чимсь зайнятися в хаті. Трохи вчилася, аби не відстати дуже від кляси, трохи помагала матері, читала, шила лялькам одежу, а день все тягся й тягся...

Чужі люди розійшлися, хто куди: сестри до лікарні помагати хворим, а „карателі" — до управи виконувати свою ганебну працю. Батько пішов до хворого, мама з Марійкою поралися в кухні. Люся перейнялася неспокоєм, тривогою, що відчувалися в хаті, і сама не могла ні до чого взятися, руки не здіймалися.

Почала потроху прибирати. Підійшла до вікна, щоб його протерти. Глянула на площу, куди виходило вікно, і з жаху остовпіла. Саме повз їхні вікна дорогою йшов простоволосий, у шкарбанах на босу ногу, старенький чоловік, а з обох його боків їхали вершники з червоними бантами на грудях і підганяли його нагаями. Сиве волосся чоловіка було змішане з кров'ю, що через усе обличчя цівками спливала по глибоких зморшках і губилася в довгій сивій бороді.

— Мамо! — несамовито вигукнула дівчинка. — За що його так? За що б'ють дідуся Петренка?!

Мати й собі прибігла до вікна і впізнала в арештованому побожного селянина, чесного, працьовитого господаря, що ніколи нікому не робив жадної кривди.

„За що його б'ють? Хіба ж хто знає? Прийшли якісь зайди та й знущаються з порядних людей", — думала паніматка, не знаючи, що відповісти доньці.

(Далі буде).

Відбулась нарада редакційної колеґії „Книги діячів українського театру"

Трентон, Н. Дж. — У неділю 11-го червня на „Черче" у п-ва Г. Лужницьких біля Трентону відбулась нарада Редакційної Колеґії „Книги діячів українського театру", яку заплянувало видати Об'єднання Мистців Української Сцени, ОМУС. До Редакційної Колеґії входять: д-р Григор Лужницький — голова та пп. Олег Лисяк, Богдан Паздрій, Володимир Шашаровський і, як літературно-мовний редактор видання Леонід Полтава. Книжка міститиме два великі огляди українського театру від 1918 року й до наших днів — в Україні й за кордоном, з головною увагою до українського вільного — не совєтського — театру, довідник чи малу енциклопедію діячів українського театру, включно з авторами, режисерами, драматургами, акторами, декораторами та ін. працівниками; стислі відомості будуть подані також про оперу, музкомедію, дитячий театр і ляльковий театр. Значну частину видання займуть спогади акторів. Велике місце заплянованої на кругло 500 сторінок книжки відведене ілюстративно - документальному відділу, де будуть поміщені фотознімки з окремих осіб та театральних вистав, афіш тощо, включно з виставами українського театру на Далекому Сході; над тим розділом працює проф. Іван Світ. У нараді взяв участь голова Правління ОМУС-у, довголітній актор і адміністратор українських театрів сотн. Юрій Кононів. ОМУС звернувся з закликом до діячів українських театрів надсилати спогади, а до всіх любителів українського театру і прихильників української театральної культури — надсилати фотознімки-документи з короткими підписами-поясненнями і фінансові пожертви на видання книги, що буде коштувати біля 10 000 долярів.

Посвячення наріжного каменя світлиці на Оселі СУМА

Задум, який довгі роки був тільки мрією здійснився. На оселі СУМА біля Еленвіллу спільними зусиллями членства СУМА, батьків і приятелів української молоді — ширшого українського громадянства, незабаром закінчать будувати світлицю, яка стане культурно-розваговим центром української молоді і гостей.

В міру фінансових спроможностей, будова нової світлиці поступає вперед. Фірма п. Іванкова викінчує цементові споруди, поставлено залізо, так, що небавом будуть закінчені всі зовнішні роботи.

Будівельний Комітет світлиці влаштовує в неділю 18 червня 1972 р. о год. 11-ій рано посвячення наріжного каменя. В програмі — служба Божа, посвячення і спільне прийняття для гостей.

Після прийняття, представники Головної Управи СУМА поінформують про всі справи зв'язані з будовою.

На посвячення запрошено представників центральних і місцевих організацій, Управи Осередків і Булави Юнацтва, сумівський актив та всіх, кому дозволить час прибути в цей день на Оселю.

Зокрема під час прийняття представлять меценатів і добродіїв, які перші прийшли з фінансовою допомогою, а таких уже є досить багато.

Т. Ц-ій

Напередодні Крайової Конференції українських організацій ЗСА за Патріярхат УКЦеркви

Останні роки позначилися інтенсивними змаганнями за збереження і розбудову українських Церков. Очолювані Блаженнішим Верховним Архиєпископом Иосифом VII змагання за самоуправність Української Католицької Церкви як одної з помісних Церков вселенської Католицької Церкви та послідовні заходи Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава для об'єднання Української Православної Церкви в системі вселенської Православної Церкви набрали всенаціонального значення.

Координаційний Комітет українських організацій Канади й ЗСА за здійснення Патріярхату Помісної Української Католицької Церкви, високодоцінюючи й морально підтримуючи змагання Української Православної Церкви, а сам приймаючи участь у змаганнях за самоуправність Української Католицької Церкви, вважає, що наші змагання зможемо завершити успішно лише при передумові всенародної підтримки всієї організованої української спільноти.

Українські католицькі Владики своїми постановами IV і V Архиєпископських Синодів, реалізуючи ідеї помісности, пригадують особливо тяжке положення нашої Церкви й те, що наша Церква є у винятковій небезпеці.

Українські католицькі Владики, відбувши IV і V Архиєпископські Синоди, об'єднано закликають мирян до безперервної підтримки Ієрархії в заходах для завершення самоуправного устрою Помісної Української Католицької Церкви. Наші Владики у своїх спільних посинодальних посланнях закликають нас до „соборного мислення, діяння і відповідальности та традиційної тяглости".

Ідучи за закликом наших Владик, Координаційний Комітет українських організацій Канади й ЗСА вирішив взяти на себе далекойдучу ініціятиву. Члени Президії Координаційного Комітету та його члени з чикаґської групи перевели низку інформаційних розмов з представниками церковної Ієрархії та з представниками громадського сектора організованого українського життя в ЗСА. У висліді цих розмов стверджено, що сьогочасне положення Української Католицької Церкви вимагає сконсолідованого всеобіймаючого громадського й мирянського руху, очоленого організацією, яка репрезентувала б найширші круги української католицької спільноти (в Канаді існує вже така організація з окремим статутом під назвою „Рада українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви").

Стверджуючи потребу оформлення такої репрезентативної організації в ЗСА, у висліді узгіднень згаданих вже вступних інформативних розмов, Координаційний Комітет приготовляє відбуття Крайової Конференції центральних українських громадських організацій ЗСА.

Предметом нарад буде інформативне звітування, доповідь про теперішнє положення Української Католицької Церкви та про організовані форми продовжування заходів для завершення самоуправности Української Католицької Церкви, схвалення статуту та встановлення Міжорганізаційної Ради українських організацій ЗСА за патріярхат Української Католицької Церкви.

Крайова Конференція центральних українських організацій ЗСА з участю представників Ради Українських Організацій Канади за Патріярхат УКЦеркви відбудеться в Чикаго в суботу, 17 червня 1972-го року о год. 2-ій по полудні в Культурному Осередку парафії св. Володимира й Ольги при Вест евеню і Овклей бульварді. На другий день, в неділю 18-го червня 1972, о год. 10-ій рано в залі катедри св. Миколая відбудеться зустріч представників центральних організацій ЗСА з представниками чикаґських організацій — членами Комітету Громадської Дії за патріярхат Помісної УКЦеркви, який буде господарем зустрічі.

Координаційний Комітет українських організацій Канади й ЗСА за здійснення патріярхату Української Католицької Церкви

Д-р Юрій Городиловський – з. голови

Микола Денисюк – секретар

Інж. Роман Вігун, д-р Андрій Гаєцький, Орися Гарасовська, д-р Роман Кобилецький, д-р Ярослав Кокорудз, мгр Еміль Малич, Михайло Панасюк, д-р Роман Смик, д-р Мирослав Харкевич і Олесь Черінь — члени Чикаґської Групи Координаційного Комітету.

ПРАВИЛЬНИК РАДИ СКВУ ДЛЯ СПРАВ КУЛЬТУРИ

Ню Йорк. — Інж. Романові Кобринському доручено з рамени Ради для справ культури при СКВУ, головою якої є проф. д-р Микола Степаненко, опрацювати Правильник цієї Ради. Крім того, інж. Р. Кобринський, директор Канцелярії НТШ в Ню Йорку, опрацьовує реєстр організацій і окремих діячів української культури у світі, для потреб Ради СКВУ для справ Культури.

ЗАЯВА

КРАЙОВОЇ УПРАВИ Т-ВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ПОМІСНОЇ ЦЕРКВИ

Крайова Управа вважає за відповідне зайняти становище до т. зв. Крайової Конференції Українських Центральних Організацій в Чикаґо та подати до відома слідуюче:

1. Т-во за патріярхальний устрій Української Католицької Помісної Церкви від часу свого оснування стоїть на принципах боротьби за існування нашої Церкви, оборони її помісности, завершення її устрою Києво-Галицьким Патріярхатом та беззастережної вірности ідеям і починам Їх Блаженства Верховного Архиєпископа Кир Иосифа VII.

2. Самостійність і незалежність від других сил, зокрема політичних, є передумовою і найдогіднішою формою організації дії так нашого Т-ва, як і других споріднених мирянських організацій чи комітетів.

3. Т-во за патріярхальний устрій Української Католицької Помісної Церкви є такою самостійною і незалежною організацією. Воно базується на індивідуальному членстві, проводить свою праю працю згідно з постановами своїх вищих статутових керівних інстанцій. Така організаційна форма забезпечує успішність плянованих і реалізованих Т-вом акцій і не перескаджає процесові узгіднення їх та співпраці з другими спорідненими організаціями.

4. Т-во, згідно зі своєю програмою, займається виключно церковними і мирянськими справами. Організації ж громадські, професійні, комерційні, політичні і реґіональні мають свої окремі статутові цілі, які ані поодиноко ані разом взяті не мають відношення до мирянських і церковних справ. Груповий чи політичний характер таких організацій, а зокрема різноконфесійний склад їхнього членства, не уповноважнює їх до вирішування внутрішніх мирянських справ Української Католицької Помісної Церкви.

5. Крайова Управа стверджує, що т. зв. Крайова Конференція Центральних Організацій заповіджена на день 17 червня ц. р. в Чикаґо, була заплянована і склика на без відома нашого Т-ва та що по сьогоднішній день нашого Т-ва до співучасти в ній не запрошено.

6. Цю т. зв. Крайову Конференцію Центральних Організацій вважаємо за зговорення політичних чинників з метою підпорядкування мирянського руху т. зв. Радою Українських Організацій в ЗСА за патріярхат.

7. Серед існуючих під цю пору обставин цього роду конференція не відповідає пекучим потребам Української Католицької Помісної Церкви на рідних землях та в діяспорі і могла б тільки послабити мирянський рух боротьбі за існування та краще завтра нашої Церкви.

8. Крайова Управа стверджує з жалем, що деякі з наших Ієрархів дозволяють на вмішування політичних чинників у церковні справи зі шкодою для Церкви і мирянських організацій. Це незгідне з принципом незалежности Церкви від політичних чинників. Крайова Управа натомість стоїть на принципі повної незалежности мирянського руху від будь-яких зовнішніх чинників.

За Крайову Управу
Т-ва за патріярхальний устрій УКПЦеркви
Д-р Мирослав Навроцький, голова
Д-р Леонід Рудницький, секретар

10 липня буде соняшне затемнення

Ню Йорк. — Соняшне затемнення у понеділок 10-го липня ц. р. буде видко в Ню Йорку о годині 4:42 хв. по полудні. Соняшний диск буде затемнений тінню Місяця на яких 80 відсотків. У Західній Европі і в Південній Америці також буде видко затемнення, але тільки частково. Найбільше Місяць покриє соняшний диск в таких районах, як Аляска, північна частина Канади, де науковці запустять чотири ракети з різними вимірними приладами. Це буде майже повне соняшне затемнення в 1972 році. Тінь пролітає по Землі з швидкістю 2 000 миль на годину. Все таки за нею буде якийсь час гнатись літак із науковцями, які вилетять з Лос Аламасу й будуть провадити досліди, летячи за „тінню" із швидкістю 800 миль на годину. Повне соняшне затемнення буде улітку 1973 року.

ЧИ МОСКВА ЗНОВУ ОБДУРИЛА ЗАХІД?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

збройтися, повіривши у „миролюбність" СССР. І в той же час своїм господарським потенціялом Захід допоможе Москві перебороти її господарські труднощі і, може, як що не „перегнати", то хоч „догнати" західній світ. Водночас Кремль сподівається своїми зовнішніми успіхами і піднесенням життьового стандарту населення побороти внутрішню опозицію, яка сьогодні ще настільки сильна, що можна говорити про наростаючу революцію в СССР. Та якщо з допомогою Заходу, який ще раз нібито наміряється рятувати захитану совєтсько-російську імперію (як це вже він робив у минулому), СССР зміцніює, тоді він знову покаже пазурі, що їх тепер старанно приховує. І тоді встановлення „пакс руcіка" загрожуватиме не лише европейському, але й усім іншим континентам.

Ми такого розвитку не припускаємо. Ми вважаємо, що внутрішня криза і розклад в СССР пішли вже так далеко, що ніщо — навіть допомога господарства і технології Заходу — не може стримати упадку тоталітарно - диктаторського совєтського режиму, а значить і імперії, в якій цей режим панує. І тому поневоленим народам нічого іншого не залишається, як покладатися на власні сили, на розкладові процеси, які відбуваються в СССР. Та коли для цих народів прийде година визволення, а з нею, як це іронічно не звучить, і звільнення Заходу від постійної загрози збоку Сходу, тоді ці народи напевно пригадають, що Захід ні тільки нічого не робив для їх визволення, а навіть, навпаки — своєю допомогою для СССР припізнював реченець його неминучого упадку.

ПРОЄКТ ДЗВІНИЦІ

при церкві св. Володимира в Українському Селі в Глен Спей, Н. Й. — роботи арх. інж. Аполінарія Осадци — якої будова розпічнеться внедовзі.

Просимо всіх наших мешканців, всіх власників будівельних площ і всіх приятелів нашого Села — складати щедрі жертви на викінчення ще одної перлини українського дерев'яного церковного будівництва.

УКРАЇНСЬКА ГОСТИННИЦЯ В РИМІ

Від Редакції: Останніми роками багато українців подорожують по інших країнах і раді побувати в українському середовищі у відвідуваній країні, тому довідник українських поселень з інформаціями й адресами стає все більше потрібний. Нижче подаємо інформації про „Гостинницю в Римі", яку завдячуємо матеріялам Українського Соціологічного Інституту (УСІ) в Ню Йорку.

Вирізок з мапи центра міста Риму, на якому горною стрілкою показана дорога з головної залізничої станції — Termini — до Української Гостинниці.

(амм). — Українська гостинниця в Римі — це пансіон при церкві свв. мучеників Сергія і Вакха, чи як це українці в Римі все більше вживають — при храмі Жировицької Богоматері. Адреса храму, як подано у брошурці Бюра Інформації для прочан і туристів міста Ватикану - 1972, така: Chiesa Madonna del Pascolo, Piazza Madonna Dei Monti 3, 00184 Roma, Italia, телефон 485-778 (дослівно: „Церква Богоматері Пастушків", приміщена на площі Богоматері Гір, 3).

Прочани-українці, що відвідують храм і в ній чудотворний образ Жировицької Богоматері з XV-го віку, можуть замешкати в гостинниці при храмі. Гостинницю ведуть Сестри Катехитки ім. св. Анни з Бразилії. До вжитку є тепер 15 дволіжкових кімнат з біжучою водою, ясних і просторих, а після викінчення правого крила будинку, кількість приміщень подвоїться. Кімнати розташовані на першому і другому поверсі. Можна до них дійти гарними мармуровими сходами або віндою. На партері простора їдальня, де Сестри подають харч три рази денно, в 8-ій, 13-ій і 20-ій годинах. Ціна цілоденного прожитку в Гостинниці — 3,500 лірів (6 долярів) від особи, разом з кімнатою. Студенти можуть користати зі знижки.

Положення Гостинниці

Гостинниця положе в центрі Риму, дещо більше як 1 кілометр від головного залізничого двірця (Stazione Termini). Хто прилітає літаком, сідає на летовищі в автобус, який везе його за 800 лірів ($1.40) до летунського двірця в Римі. Двірець приміщений в західньому крилі залізничої станції. Можна залишити пакунки в переховальні, а самому пішки вийти перед двірець й піти наліво римською маґістралею Via Cavour. Коли маґістраля зверне дещо навскоси направо, треба вважати, щоб не прогавити вулиці, що йде на право, Via dei Serpenti. Ввійшовши на цю вулицю, побачимо наліво старий костьол Madonna dei Monti, а дещо далі, на право, невеличку площу з гарним водограєм Piazza Madonna dei Monti. За водограєм, перед нами, старий, гарний будинок (високий партер і 4 поверхи з терасою замість даху, 53 м (160 стіп) широкий, а 23 м. (70 стіп) глибокий.

Вигляд будинку

Фронт будинку незвичний. Навпроти фонтанни — дещо висунена наперед фасада церкви (9 м. широка й коло 22 м. висока). Наліво від церкви (7 м.) і направо (37 м.) вікна мешкальних поверхів. Над церквою ще два поверхи. На одному простора заля, в якій відбувався з початком листопада 1971 року П'ятий Синод Помісної Української Католицької Церкви.

Направо від церкви, посередині будинку, входові двері до гостинниці, Музею і парохіяльного уряду. Над входовими дверима герб міста Львова — лев, що пнеться на скелю. Музей займає третій і четвертий поверх (над гостинницею). Він недавно перенесений з тісних уже приміщень Українського Католицького Університету.

Церква в руках українців 333 роки

Церкву свв. муч. Сергія і Вакха в Римі рішено „признати з'єдиненим русинам (Ruthenis unitis) разом з сумежними будівлями" 12-го травня 1639 року, за папи Урбана VIII. При церкві містився осідок постійних відпоручників („прокураторів") київських, а пізніше галицьких митрополитів. Це було наче посольство Української Церкви при Ватикані. Від 1897 до 1960 років ту містилася „Руська Колеґія" під зарядом Чину оо. Василіян. В грудні 1969 року Верховний Архиєпископ, Кардинал Йосиф Сліпий, відкупив будинок, заінтабулював на Т-во св. Софії, доручив перевести докорінний ремонт церкви й будинку й із кінцем літа 1971 року передав до вжитку українських богомольців-прочан й Університету. При церкві оформили парохію для українців в Римі. Завідателем парохії є о. Постулятор Степан Гарванко зі Саскатунської єпархії в Канаді.

Серед староримських пам'яток

Будинок з церквою положений у спокійній околиці центру старого Риму. П'ять хвилин ходу до Forum Romanum і руїн римського Колізею, стільки ж до Форуму Трояна.

Кілька комунікаційних вказівок

В Римі, мабуть, найкраща комунікація автобусами, переїзд коштує 50 лірів (12 ц.). Зі залізничого двірця Termini їхати по маґістралі Via Cavour автобусом ч. 27 до Via dei Serpenti. Ідучи по Via dei Serpenti і минувши по правій руці згадану вже площу з водограєм Piazza dei Monti, а потім Гостинницю — дійдемо до другої маґістралі Via Nazionale. Коли там всякемо до автобуса ч. 64, що їде наліво, то через кільканадцять хвилин доїдемо до Площі св. Петра у Ватикані з обеліском посередині.

Вийшовши з площі від обеліска наліво дійдемо до Via Avrelia. Там, коли взяти автобус ч. 146 або ч. 346 — через 20 хвилин ми на Via Boccea 478, тобто в храмі св. Софії й Українського Католицького Університету.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. проф. ІВАНА ВИНАРА
на видавничий фонд „Українського Історика"
зложили Приятелі Покійного:

Судця Степан НЕБЕШ	$10.00
Проф. Роман ЧУЧКЕВИЧ	10.00
Адвокат Іван ЗВАРУН	5.00
Д-р Іван ГУРКО	10.00

У СРІНАҐАРІ, КАШМІР, У ПІВДЕННІЙ АЗІЇ ВІДБУЛИСЯ радісні маніфестації після отримання вістки, що індійський уряд дозволив на переїзд туди першого прем'єра Кашміру, шейха Мохаммеда Абдуллаха, „лева Кашміру". Шейх Абдуллах довгими роками був в'язнений, як прихильник плебісциту, щоб виявити волю народу, чи Кашмір має належати до Індії чи Пакістану. Тепер він перебуває в шпиталі, де приходить до здоров'я після важкої недуги. На знак відданости тому своєму національному героєві — в усіх домах горіли у вікнах свічки.

Прийдіть, друзі, на зустріч

Прибудьте, друзі, в суботу 1-го липня 1972 р. на родинну упівську зустріч до Клівленду. Прибувайте, але не самі, як колись приходили на зустріч, чи „збірний пункт", підсуваючись мишею на ліктях, з готовим до стрілу автоматом на всякий випадок. Тоді мусіли ще й добре запам'ятати кличку, без якої не могли знаходитися в партизанському терені. Пригадайте, друзі і подруги, як не раз бувало, що не всі вертаються з подібних зустрічей, як траплялось під градом свистящих куль, з подібних зустрічей виносили раненого друга.

Та зараз, друзі і подруги, нам кличка не потрібна. Наш „війт" Клівленду друг Карло і його „військо" тим разом не питатимуть нас клички, а з отвертими раменами будуть нас вітати. Там залізна порція буде зайвою... Прибувайте до Клівленду зі своїми дружинами, синами і донями, а як в кого є то і з внуками.

Прийди, друже і подруго, на наше упівське велике свято, з нагоди 30-ліття УПА і 25-літнього ювілею Великого Рейду на Захід Відділів Української Повстанської Армії.

Прийдіть і спільно згадаймо наших друзів, які вийшли разом з нами у Великий Рейд, одначе не дійшли до цілі, впали на полі слави, на своїй і чужій землі Там разом згадаймо наших друзів-командирів: Бурлаку, Рена, Зенка, Хріна, Іменного, д-ра Шувара, о. Шевчука-Кадила, д-ра Сяна, подругу Офеллю, Терку, Бука, Тора та десятки інших.

Нам 25 років тому вдалося, хоч тернистим шляхом, дістатися на Захід. Лукава доля розкинула нас по чужому світі. Деякі до часу зустрічаються при різних нагодах, але в більшості ми не бачимося довгими роками. Маємо нагоду разом порадіти. Взаємно запізнаємося з нашими родинами, а найважливіше — запізнаймо наших синів і дочок між собою...

Друзі! Пригадаймо собі наші взаємні обіцянки під час тернистого рейду. Не раз у безвихідному становищі один одному ми обіцяли: як Бог дозволить нам щасливо перейти на Захід, то будемо в себе часто бувати та жити між собою, як брат із братом. Одначе, практика показала і дещо інше. Буває й таке, що й найближчі друзі по десять років не бувають у себе, а їх дружини і діти навіть не знайомі!

Місто Клівленд одинаково є доступне як для друзів з Канади, так і для друзів з Америки.

Приїжджайте і ви, з Товариства, і ви, з Об'єднання, і там згадаємо той погідний літній день, коли відходили в далеку і не пахучими рожами встелену дорогу, залишаючи свою улюблену Україну. Там пригадаємо собі, як ми одні і другі стояли на Українсько-Словацькому кордоні, звернені лицем на Схід, прощаючись у молитвах з українським народом. Пам'ятаєте, як кожний із нас дав волю сльозам, які котились по наших лицях і востаннє зрошували нашу Лемківську землю?..

Прибувайте, друзі, та обов'язково не самі. Привозіть родину. Хай повстанська наша сім'я зживається. Хай наші діти почують при застелених столах про нашу славу, про наші бої, атаки, невдачі і перемоги. Там зустрінувшись, нам на серці легше стане, а наші діти переконаються, що ми й надальше залишились вірні нашій визвольній ідеї, за яку боролись.

Там ми полинемо ще раз думками у рідний наш край, де мати старенька вже нас не дожидає... Там згадаймо і лемківських здичавілих котів, які вночі, як одинокі свідки своїми світляними очима нас супроводили на чужину. Їхніх господарів новітні татари жорстоко викинули з прадідівської землі, залишаючи за собою пустки і згарища.

Отож друзі і подруги! Нікого з нас із Канади і Америки не сміє забракнути на родинній Упівській Зустрічі в Клівленді!!!

До побачення в Клівленді!

М. Ковальчин - Бурий

ХОРИ „ЧЕРЕМШИНА" І „ДНІПРО"

Чикаго. — При українській католицькій парафії св. Володимира й Ольги від довшого часу існує юний хор співачок „Черемшина", який тепер нараховує 60 осіб. У кінці травня відбулась церемонія хрищення нового — хлопчачого хору, під назвою „Дніпро", яку довершив о. парох М. Бутринський. Промовляли голова хору М. Панчук, диригент о. І. Кротець та ін., а від Кредитівки „Самопоміч" дир. О. Плешкевич — Кредитівка недавно пожертвувала 1 000 дол. на Театральну Студію Молоді, а тепер 150 дол. на новостворений хор. Студією Молоді керує мистець О. Гарасовська.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ПРЕСКОВИЧ — членкиня УНС Відд. 23 Т-ва Запор. Січ в Дерри, Конн., померла 16 квітня 1972 р. на 71 р. ж. Нар. в Йонкерс, Н. Й., і стала членкою УНСоюзу в 1927 р. Похорон відбувся 20 квітня 1972 р. на цвинтарі Pine Grove, Ansonia, Conn.

Вічна Їй Пам'ять!

І. Бінковський, секр.

ПАРАНЬКА ІЛЬКІВ, членка УНС Відд. 37 в Елізабет, Н. Дж., померла 9-го квітня ц. р. на 83 р. ж. Нар. в с. Лукітки, пов. Товмач. Стала членкою УНС в 1925 р. Полишила в смутку мужа Миколу, сина Михайла, 3 доньки: Анну, Михайлину і Розалію, 10 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 12 квітня 1972 р. на цвинтарі Еверґрін в Елизабеті, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Гнатюк, секр.

ГРИГОРІЙ САВИН — член УНС Відд. 221 Б-ва св. Стефана в Чікаґо, Ілл., помер 9 квітня 1972 р. на 74 р. ж. Нар. на Поділлю, Україна і став членом УНС в 1959 р. Полишив у смутку дружину Осипу, доньку Оксану, сина Бориса та 6 внуків. Похорон відбувся 12 квітня 1972 р. на цвинтарі св. Миколая в Чікаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Т. Шпікула, секр.

ЗЕНОН ШПОДАРУНОК, член УНС Відд. 277 Б-ва св. Ів. Хрестителя в Гартфорді, Конн., помер 24 березня ц. р. на 22 р. ж. Нар. в Гартфорді, Конн. і став членом УНС в 1971 р. Полишив у смутку маму Анастазію, брата Ігора, сестру Анну і бабуню Анну. Похорон відбувся 27 березня 1972 р. на цвинтарі св. Михаїла в Гластонбері, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

НИКОЛА ВІВЧАРУК — член УНС Відд. 341 Т-ва Ю. Головінського в Віндзор, Онт., Канада, помер 28 березня ц. р. на 66 р. ж. Нар. в Чернівцях, Буковина і став членом УНС в 1958 р. Полишив у смутку дружину, 2 дочки, зятів і внуків. Похорон відбувся 30 березня 1972 р. на Windsor Memorial Gardens.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Хрін, секр.

МАРІЯ РОҐМАН — членка УНС Відд. 49 Б-ва св. Михаїла в Торонто, Онт., Канада, померла 27 березня ц. р. на 67 р. ж. Нар. в с. Мельниці, пов. Борщів. Стала членкою УНС в 1959 р. Полишила в смутку мужа Юрія, брата Миколу та сестру Анну. Похорон відбувся 30 березня 1972 р. на цвинтарі Голі Руд, естбурі, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ТЕОДОР КОЗУБ, член УНСоюзу Відд. 83 Т-ва І. Франка у Філядельфії, Па., помер 7 квітня 1972 р. на 58 р. ж. Нар. в с. Суськівці, пов. Бібрка, і став членом УНСоюзу в 1964 р. Полишив у смутку дружину Анну, 2 сестри, брата та родину. Похорон відбувся 13 квітня 1972 року на цвинтарі св. Марії у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Кушнір, секр.

АННА О. РАУБ (ФЕДОРАК), членка УНС Відд. 147 Б-ва св. Михаїла в Алентавні, Па., померла 3 квітня ц. р. на 39 р. ж. Нар. в Аллентавні, Па. і стала членкою УНС в 1948 р. Полишила в смутку матір Анну, мужа Рой, доньку Лору, сина Рой мол, сестру Марію і 5 братів: Александра, Михайла Волтера, Йосипа і Івана. Похорон відбувся 6 квітня 1972 р. на цвинтарі св. Марії в Аллентавні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

І. Гуцалюк, секр.

КАТЕРИНА ДАНИЛЬЧАК — членка УНС Відд. 218 Т-ва Сокіл в Камибел, Огайо, померла 8 квітня ц. р. на 78 р. ж. Стала членкою УНСоюзу в 1927 р. Полишила в смутку 3 синів: Івана, Михайла і Джой. Похорон відбувся 11 квітня на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ІВАН КУЗЕМЧАК, член УНС Відд. 113 Б-ва св. Івана в Дерри, Па., помер 11 квітня 1972 р. на 83 р. ж. Став членом УНС в 1917 р. Полишив у смутку дружину Анну та 3 доньки: Мілдред, Розеллу і Стеллу. Похорон відбувся 14 квітня 1972 р. на цвинтарі св. Йосифа в Дерри, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Ярчак, секр.

ІВАН ХАРИШ, член УНСоюзу Відд. 448 Т-ва Самопоміч в Ля Сал, Кве., Канада, помер 22 лютого 1972 р. на 64 р. ж. Нар. в с. Заліска Воля, пов. Ярослав і став членом УНС в 1960 р. Полишив у смутку дружину Катерину, 2 сестри і 2 братів. Похорон відбувся 26 лютого 1972 р. на цвинтарі Cote des Nieges в Монтреалі, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Перейма, секр.

Д-р РОМАН СТАХУРА, член УНС Відд. 218 Т-ва Сокіл в Камибіл, Огайо, помер 12 квітня 1972 р. на 74 р. ж. Став членом УНС в 1949 р. Полишив у смутку 3 сестри: Александру, Ольгу і Степанію. Похорон відбувся 18-го квітня 1972 р. на цвинтарі Кальварія в Янґставн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА ТИНЯК, членка УНС Відд. 181 Т-ва М. Драгоманова в Cumberland, R.I., померла 31 березня 1972 р. на 79 р. Стала членкою УНС в 1921 р. Полишила в смутку сина Степана. Похорон відбувся 3 березня 1972 р. на цвинтарі св. Николая в Мервіллі, Р. Ай.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ЛЕОНА ЛЕСИШИН, членка УНС Відд. 253 Т-ва Івана Франка в Лудлов, Масс., померла 8 квітня 1972 р. на 61 р. ж. Нар. в Сиракюзах, Н. Й. і стала членкою УНС в 1963 р. Полишила в смутку мужа Павла, дочку Сендру, 5 сестер, 5 братів і 3 внуків. Похорон відбувся 12 квітня 1972 р. на цвинтарі св. Марії в Вестфілд, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Фіцик, секр.

МАРІЯ НАЛКО — членка УНС Відд. 254 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Ню Британ, Конн., померла 13 квітня ц. р. на 73 р. ж. Нар. в с. Кам'яне, пов. Сянок, і стала членкою УНС в 1958 р. Полишила в смутку 3 синів, 1 доньку, 10 внуків, 16 правнукі, брата та 2 сестри. Похорон відбувся 17 квітня 1972 р. в Ню Британ, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Романишин, секр.

МИХАЙЛО ПАСТУЩАК — член УНС Відд. 350 Б-ва св. Арх. Михаїла в Стамфорді, Конн., помер 5 квітня 1972 р. на 82 р. ж. Став членом УНС в 1916 р. Полишив у смутку дружину Анну, сина Доналда, доньку Юніс, внука та брата. Похорон відбувся 8-го квітня 1972 р. на цвинтарі Fairfield Memorial Park в Stamford, Conn.

Вічна Йому Пам'ять!

Т. Фінів, секр.

МАРІЯ КУЛЬҐАВИЧ, членка УНС Відд. 350 Б-ва св. Арх. Михаїла в Стамфорді, Конн. померла 16 квітня ц. р. на 85 р. ж. Нар. в Перемишлі, Україна і стала членкою УНС в 1924 р. Полишила в смутку 2 синів: Михайла і Івана, доньку Анну, 2 внуків і правнука. Похорон відбувся 19 квітня 1972 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінґдейл, Коннектикат.

Вічна Їй Пам'ять!

Т. Фінів, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 18-го ЧЕРВНЯ 1972 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. Є важні справи. На зборах можна відібрати дивідендові чеки. — В. Марущак, рек. секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Вінярського, 482 Мейн вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — І. Бурний, секр.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ТАРЗАН, Ч. 6765. Опричники почуваються безпечними

Молюся, Чулю, щоб радарний прилад джетового пільота віднайшов для нас моторовий човен! Ця ріка має тисячу потоків, де опричники можуть скритися!

Тим часом, як цього боїться Тарзан, поневолювачі медсестри Наомі забрали її за скритий від людських очей потік у джунглії, де не можна бачити їх з ріки ані з неба.

Ти, Ґорґу, штовхнув нашу дику кітку у довгий сон! Я люблю своїх жінок — розбудженими!

Облий її водою, Зуте! Коли б я не скрутив був човна і не збив її з ніг, то вона була б застрілила нас!